

บทที่ 1

บทนำ

การศึกษาเรื่องการกำหนดนโยบายจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทยไปยังตลาดข้อตกลง ระหว่างปี พ.ศ. 2522-2532 เป็นการศึกษาตัวแสดงนโยบายที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทยไปยังตลาดข้อตกลงตั้งแต่ปี 2522-2532 โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่ออธิบายว่าในการกำหนดนโยบายดังกล่าวมีตัวแสดงนโยบายกลุ่มใดบ้างที่เข้ามาอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย และอิทธิพลของตัวแสดงนโยบายแต่ละกลุ่มนั้นมีมากน้อยแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทยไปยังตลาดข้อตกลงตั้งแต่ปี 2522-2532 อันจะเป็นประโยชน์ต่อการคาดการณ์สถานการณ์ในอนาคต และเพื่อนำเสนอแนวทางบางประการอันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทยไปยังตลาดข้อตกลงต่อไป

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

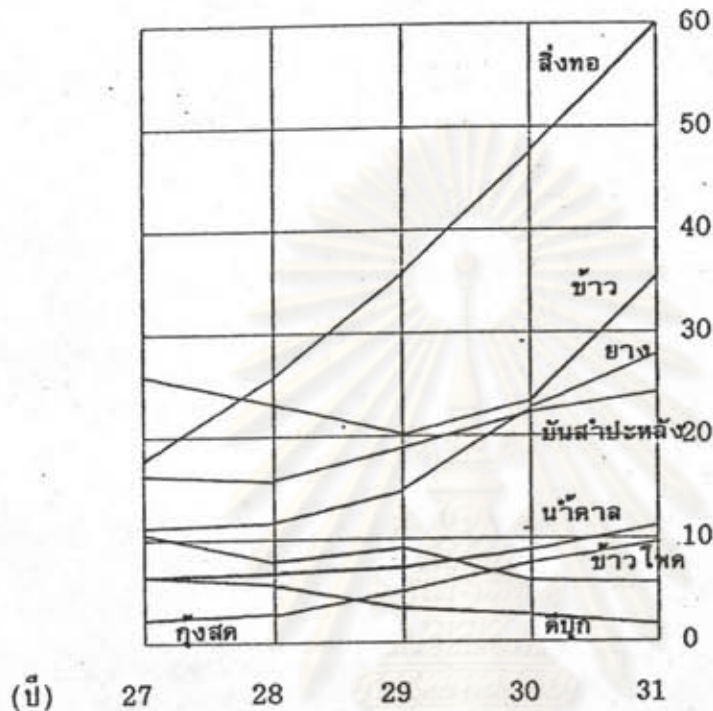
อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่เก่าแก่และเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับมนุษย์มาก เนื่องจากผลิตภัณฑ์สิ่งทอเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต นั่นคือ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม สำหรับประเทศไทย อุตสาหกรรมสิ่งทอเริ่มต้นจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ แต่นับจากปี 2513 เป็นต้นมา อุตสาหกรรมสิ่งทอได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว สามารถส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ นอกเหนือจากการตอบสนองความต้องการภายในประเทศแล้ว ทัศนคติของอุตสาหกรรมสิ่งทอดีขึ้นเป็นลำดับ จนปัจจุบันกลายเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก กล่าวคือ

1. อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่หารายได้ให้แก่ประเทศอย่างสูง และสามารถผลิตสินค้าส่งออกไปเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นมูลค่านับหมื่นล้านบาท โดยในปี 2531 มีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้นประมาณ 58,627 ล้านบาท นอกจากนั้นยังเป็นสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าการส่งออกสูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมา ดังที่จรรยาได้จากรูปกราฟที่

1.1

รูปกราฟที่ 1.1

แสดงมูลค่าสินค้าออกที่สำคัญ ระหว่างปี 2527-ปี 2531
(พันล้านบาท)

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ปี 2531 ธนาคารแห่งประเทศไทย

2. อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม* สูงที่สุดในภาคอุตสาหกรรม และสัดส่วนของมูลค่าเพิ่ม (Total Value Added) ของหมวดอุตสาหกรรมสิ่งทอต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมดของหมวดอุตสาหกรรมมีแนวโน้มสูงขึ้นโดยตลอด จากร้อยละ 22.4 ในปี 2521 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 28.16 ในปี 2531 สร้างมูลค่าเพิ่มให้ประเทศสูงถึง 26,534 ล้านบาท ดังตารางที่ 1.1

*มูลค่าเพิ่มหมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นเมื่อผ่านขั้นตอนการผลิตแต่ละขั้น ซึ่งการคำนวณมูลค่าเพิ่มจะมีการหักมูลค่าสินค้าและบริการชั้นกลางออกไปแล้ว ผลลัพธ์ที่ได้จึงมีเฉพาะมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายเท่านั้น

ตารางที่ 1.1

แสดงมูลค่าเพิ่มทั้งหมดของอุตสาหกรรมสิ่งทอและสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของ
หมวดอุตสาหกรรมสิ่งทอต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมดของหมวดอุตสาหกรรม ระหว่างปี
2521-2531

หน่วย : ล้านบาท

ปี	มูลค่าเพิ่มทั้งหมด		
	(1)ภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอ	(2)รวมภาคอุตสาหกรรมทั้งประเทศ	(1)/(2)
2521	11,757	52,521	22.38
2522	12,724	57,841	21.99
2523	14,405	60,597	23.77
2524	15,623	64,490	24.42
2525	16,948	67,317	25.18
2526	18,160	72,252	25.13
2527	18,931	76,944	24.60
2528	19,861	80,650	24.612
2529	20,930	85,220	24.56
2530	23,371	89,951	25.98
2531	26,534	94,226	28.16

หมายเหตุ : มูลค่าเพิ่มทั้งหมดใช้ราคาคงที่ปี ๒๕๑๕

ที่มา : กองบัญชีรายได้ประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากการที่สินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงนี้ สามารถกล่าว
ได้ว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวม (Gross National
Product) หรือ GNP* ของประเทศเพิ่มขึ้น อันเป็นการแสดงถึงความเจริญทางเศรษฐกิจ

*ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวม (Gross National Product) หรือ GNP หมายถึง
ถึงมูลค่าในท้องตลาด (Market Value) ของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (Final
Product) ที่ประชาชาติหนึ่งผลิตขึ้นได้ในระยะเวลาหนึ่ง ๆ (โดยปกติคือ 1 ปี) ก่อนที่จะ
หักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินอื่นเนื่องมาจากการผลิตสินค้าและบริการเหล่านั้นมา

ของประเทศโดยส่วนรวมด้วย

3. อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมประเภท Labor Intensive คือต้องการใช้แรงงานคนมากกว่าเครื่องจักร จึงก่อให้เกิดการจ้างงานตามมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งนับเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศโดยมีการจ้างงานถึง 750,000 คน ในปี 2531¹

จากความสำเร็จของอุตสาหกรรมสิ่งทอดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อผลการค้าและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าที่เป็นปัญหาต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหลายสิบปี ที่ทำให้นโยบายของรัฐต้องหันมามุ่งเน้นสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้ากึ่งสำเร็จรูปในการส่งออกเพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออกแทนการส่งออกแต่สินค้าเกษตรกรรมในรูปวัตถุดิบ ซึ่งมีความไม่มั่นคงเนื่องจากต้องอาศัยสภาพดินฟ้าอากาศ อีกทั้งราคาส่งออกในตลาดโลกก็มีแนวโน้มลดต่ำลง ดังจะเห็นได้ว่าโครงสร้างการส่งออกในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา สินค้าอุตสาหกรรมมีส่วนเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 38.8 ในปี 2526 เป็นส่งออกได้ในอัตราร้อยละ 52.71 ในปี 2531 มีมูลค่าถึง 152.845 ล้านบาท โดยมีอัตราส่วนการส่งออกของสินค้าสิ่งทอถึงปริมาณร้อยละ 63.7 ของสินค้าทั้งหมด² จึงนับได้ว่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอมีส่วนช่วยสนับสนุนนโยบายการแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้าของประเทศโดยตรง สำหรับบทบาทในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น จะเห็นว่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอสร้างมูลค่าเพิ่มให้ประเทศเป็นจำนวนมาก และนำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมหาศาล รวมทั้งยังมีความเกี่ยวเนื่องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงานจำนวนมาก ทั้งนี้ไม่นับรวมสมาชิกในครอบครัวของผู้ใช้แรงงานเหล่านี้จะต้องพึ่งพารายได้จากอุตสาหกรรมสิ่งทออีกด้วย

ลักษณะการส่งออกสินค้าสิ่งทอนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การส่งออกไปยังตลาดที่มีการกำหนดโควตา หรือ "ตลาดข้อตกลง" กับการส่งออกไปยังตลาดที่ไม่มีโควตา หรือ "ตลาดนอกข้อตกลง" จากสภาพข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ตลาดนอกข้อตกลงได้ทวีความสำคัญขึ้น นับตั้งแต่อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยต้องเผชิญกับปัญหาการกีดกันทางการค้าจากประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะจากสหรัฐอเมริกา ทำให้ไทยต้องแสวงหาตลาดใหม่ ๆ รองรับ รวมทั้งการเร่งที่จะขยายการส่งออกไปยังตลาดนอกข้อตกลงให้มากขึ้น โดยในสิ้นปี 2532 นี้ประมาณการว่าไทยจะสามารถส่งออกสินค้าสิ่งทอไปยังตลาดนอกข้อตกลง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย "ข้อมูลสิ่งทอไทย" (อัดสำเนา)
²รวบรวมจากสถิติการส่งออกสินค้าของไทยไปต่างประเทศ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ ปี 2526-2531 (อัดสำเนา)

ได้ถึงร้อยละ 50³ จากที่เคยส่งออกได้ร้อยละ 38.2 ในปี 2528⁴ แต่อย่างไรก็ตาม ตลาด
 ขัสดอกกึ่งยังคงเป็นแหล่งส่งออกที่สำคัญของไทยอยู่ เนื่องจากตลาดขัสดอกกึ่งซึ่งมีทั้งหมด 18
 ประเทศคือ ประเทศสมาชิกเศรษฐกิจยุโรป (ปัจจุบันมี 12 ประเทศ ได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐ
 เยอรมัน สหราชอาณาจักร อิตาลี ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก เบลเยียม ไอร์แลนด์
 กรีซ ลักซ์แซมเบิร์ก ปอร์ตุเกส และสเปน) สหรัฐอเมริกา แคนาดา นอร์เวย์ สวีเดน
 ฟินแลนด์ และออสเตรเลีย นั้น ล้วนเป็นประเทศผู้นำเข้าสิ่งทอรายใหญ่ของโลกทั้งสิ้น โดยเฉพาะ
 ประเทศสมาชิกเศรษฐกิจยุโรปนับว่าเป็นผู้นำเข้าสิ่งทอรายใหญ่ที่สุดในโลก นอกจากนั้นแล้ว
 การส่งออกสินค้าสิ่งทอไปยังตลาดขัสดอกกึ่งยังเป็นการส่งออกที่มีความมั่นคงสูงกว่าตลาดนอก
 ขัสดอกกึ่ง เพราะมีการกำหนดโควตาที่แน่นอนและมีมูลค่าสูง แต่ทั้งนี้การส่งออกสินค้าสิ่งทอ
 ไทยไปยังตลาดขัสดอกกึ่งจะเป็นไปอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพสูงเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับ
 นโยบายการจัสดรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอของรัฐเป็นสำคัญ แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า
 การจัสดรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอยังคงมีปัญหาอยู่หลายประการ อาทิเช่น การกำหนด
 ระเบียบเกี่ยวกับโควตากลางกลางยังมีช่องโหว่ให้เกิดการแก่งแย่งผลประโยชน์ระหว่าง
 ผู้ส่งออกรายใหม่และรายเก่า รวมทั้งในแง่ของความเป็นธรรมและการสะดวกต่อเจ้าหน้าที่
 ในการบริหารงาน เป็นต้น⁵

นโยบายการจัสดรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทยไปยังตลาดขัสดอกกึ่งนั้น มี
 ความเกี่ยวข้องกับบุคคลและกลุ่มบุคคลหลายฝ่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งแต่ละฝ่าย
 ต่างก็พยายามเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางและตามความ
 ต้องการของตนมากที่สุด ทั้งนี้สามารถจำแนกผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายหรือ
 ตัวแสดงนโยบาย (Policy Actors) ได้เป็น 4 กลุ่มตามลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วม
 ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มการเมือง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และพรรคการเมือง
 ต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะการกำหนดนโยบายการจัสดรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทยไปยัง
 ตลาดขัสดอกกึ่งนั้น เช่นเดียวกับการกำหนดนโยบายอื่นของรัฐ ที่จะต้องมีนักการเมืองและ
 ข้าราชการการเมือง ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่กำหนดนโยบายตามวัตถุประสงค์หมายเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง

³ธนาคารทหารไทย, ฝ่ายวางแผนและพัฒนา, ส่วนวิจัยเศรษฐกิจ, สรุปภาวะเศรษฐกิจ การเงิน ครั้งแรกปี 2532 และแนวโน้มครึ่งปีหลัง (กรุงเทพมหานคร : ธนาคารทหารไทย, 2532), หน้า 50.

⁴กระทรวงพาณิชย์, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, "ปริมาณการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทยปี 2524-2528" เอกสารเกี่ยวกับสถิติการส่งออกของไทยปี 2529, (อัสสานา).

⁵อรุณช โอสกันนท์ "การส่งออกสินค้าสิ่งทอเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ (ปีการศึกษา 2528-2529)" เอกสารวิจัยวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, หน้า 56.

ด้วย โดยกลุ่มทางการเมืองดังกล่าวนอกจากจะต้องทำการประเมินประนอมความต้องการของกลุ่มอื่น ๆ แล้ว ยังจะต้องคำนึงถึงฐานะทางการเมืองของตนในการกำหนดนโยบายในขณะเดียวกันด้วย

2. กลุ่มข้าราชการประจำ ได้แก่ ข้าราชการประจำที่มีหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูลและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ซึ่งในกรณีของนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทยไปยังตลาดข้อตกลงนั้น ข้าราชการประจำที่มีบทบาทโดยตรงก็คือ ข้าราชการประจำกระทรวงพาณิชย์นั่นเอง กลุ่มข้าราชการประจำนี้นับได้ว่าเป็นกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้เพราะการริเริ่มนโยบายรวมถึงการพัฒนา นโยบายและโครงการต่าง ๆ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและอนุมัตินั้น มักจะมาจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ คือ มาจากตัวข้าราชการประจำนั่นเอง

3. กลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 กลุ่มผลประโยชน์ภายในประเทศ ได้แก่ บริษัทที่ทำการส่งออกสินค้าสิ่งทอ และสมาคมการค้าต่าง ๆ ที่เป็นตัวแทนในการรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกและดำเนินการต่อรองกับภาครัฐบาล โดยในปัจจุบันได้มีการรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่น และจัดตั้งเป็นสมาคมถึง 5 สมาคมด้วยกัน ได้แก่ สมาคมอุตสาหกรรมทอผ้าไทย สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย สมาคมไหมไทย สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มไทย และสมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เส้นใยสังเคราะห์

3.2 กลุ่มผลประโยชน์ภายนอกประเทศ ได้แก่ กลุ่มประเทศในตลาดข้อตกลงที่เป็นผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์สิ่งทอของไทย ซึ่งกลุ่มประเทศดังกล่าวมักจะพยายามออกกฎหมายกีดกันทางการค้าต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของประเทศตน

4. กลุ่มทางสังคม ได้แก่ ประชาชน สื่อมวลชน และนักวิชาการ ที่มีความสนใจและศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดสรรโควตาสินค้าสิ่งทอของไทยไปยังตลาดข้อตกลง ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมประชาธิปไตยนั้น มติมหาชน ตลอดจนการให้เสรีภาพแก่สื่อมวลชนและผู้สนใจแสดงความคิดเห็นและศึกษาค้นคว้ามีมากขึ้น ดังนั้นผลสะท้อนตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากกลุ่มทางสังคมนี้จึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทยไปยังตลาดข้อตกลงด้วยเช่นกัน

จากการที่ประเทศผู้นำเข้าในตลาดข้อตกลงใช้นโยบายคุ้มกัน (Protective Policy) กับอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย ด้วยการจำกัดสินค้าเข้า โดยการตั้งโควตา ซึ่งเป็น การจำกัดทางปริมาณ (Quantitative Restriction) ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ นโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทยไปยังตลาดข้อตกลงเป็นนโยบายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นการศึกษากลุ่มการ ในการกำหนดนโยบายว่ามีตัวแสดงนโยบาย (Policy Actors) ใดบ้างที่มีอิทธิพลในการกำหนดนโยบายและตัวแสดงนโยบาย (Policy Actors) เหล่านี้เข้ามามีอิทธิพลมาก/น้อย แตกต่างกันอย่างใด จึงเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอันจะนำไปสู่การวิเคราะห์นโยบาย และนำเสนอแนวทางในการกำหนดนโยบายที่

เหมาะสม ที่จะช่วยให้มีการใช้โควตาอย่างเต็มที่ และมีความคล่องตัว รวมทั้งเป็นธรรมแก่ผู้ส่งออกในการนำไปปฏิบัติ เพื่อช่วยให้การส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมหาศาล อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาตัวแสดงนโยบายที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 - 2532
2. เพื่อทราบว่าตัวแสดงนโยบายที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 - 2532 นั้น มีอิทธิพลมาก/น้อย แตกต่างกันอย่างไร
3. เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย

ผลประโยชน์ที่จะได้จากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงเนื้อหาสาระในรายละเอียดของนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลางระหว่างปี พ.ศ. 2522-2532
2. ทำให้ทราบถึงขั้นตอนและวิธีการในการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง
3. ทำให้ทราบถึงตัวแสดงนโยบายที่มีอิทธิพลในการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง
4. ทำให้ทราบถึงลักษณะการเข้ามามีอิทธิพลของตัวแสดงนโยบายที่มีส่วนกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง
5. ผลการศึกษาจะช่วยเป็นแนวทางในการกำหนดหลักการที่เหมาะสมสำหรับนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง
6. ผลการศึกษาคงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไทย ไปยังตลาดช็อคกลาง

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะศึกษาถึงตัวแสดงนโยบายที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไปยังตลาดข้อตกลงในช่วงปี 2522 - 2532 เนื่องจากเป็นปีที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศระเบียบว่าด้วยการจัดสรรโควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอไปยังตลาดข้อตกลงเป็นปีแรก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สินค้าสิ่งทอ หมายถึง สินค้าสิ่งทอที่ทำการส่งออกประกอบด้วย เส้นใย ด้าย ผ้าผืน เสื้อผ้าสำเร็จรูปและเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ
2. โควตาการส่งออกสินค้าสิ่งทอ. หมายถึง ปริมาณสินค้าสิ่งทอที่รัฐจัดสรรให้ส่งไปยังตลาดในข้อตกลงที่มีการกำหนดโควตาการส่งออก
3. ตลาดข้อตกลง หมายถึง ตลาดที่มีการกำหนดโควตาการส่งออก ประกอบด้วยประชาคมเศรษฐกิจยุโรป สหรัฐอเมริกา สวีเดน นอร์เว แคนาดา ฟินแลนด์ และออสเตรเลีย
4. ผู้ส่งออก หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ส่งสินค้าสิ่งทอออกไปยังนอกราชอาณาจักร ซึ่งอาจรวมเป็นกลุ่มผู้ส่งออกก็ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย